

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Ulm/Ingeborg Wagner-Raith

(Cauza C-560/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Derogare — Circulația capitalurilor care implică prestarea de servicii financiare — Reglementare națională care prevede impozitarea forfetară a veniturilor din capitaluri care provin din participații la fonduri de investiții din străinătate — Fonduri negre)

(2015/C 236/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt Ulm

Pârâtă: Ingeborg Wagner-Raith

Cu participarea: Bundesministerium der Finanzen

Dispozitivul

Articolul 64 TFUE trebuie interpretat în sensul că o legislație națională, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede o impozitare forfetară a veniturilor deținătorilor de unități ale unui fond de investiții nerezident, atunci când acesta din urmă nu a îndeplinit anumite obligații legale, constituie o măsură cu privire la circulația capitalurilor care implică prestarea de servicii financiare, în sensul acestui articol.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – P, S/Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Cauza C-579/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung — Directiva 2003/109/CE — Articolul 5 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (1) — Legislație națională care impune resortisanților țărilor terțe care au dobândit statutul de rezident pe termen lung o obligație de integrare civică, atestată prin examen, sub sancțiunea amenzii]

(2015/C 236/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamanți: P, S

Pârâți: Commissie Sociale Zekerheid Breda, College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Dispozitivul

Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung și în special articolul 5 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (1) din aceasta nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal prin care se impune resortisanților țărilor terțe care dețin deja statutul de rezident pe termen lung obligația de a promova un examen de integrare civică, sub sancțiunea amenzii, cu condiția ca modalitățile sale de aplicare să nu fie susceptibile să pună în pericol realizarea obiectivelor urmărite prin directiva menționată, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice. Faptul că statutul de rezident pe termen lung este obținut înainte ca obligația de a promova un examen de integrare civică să fi fost impusă sau după ce aceasta a fost impusă este lipsit de relevanță în această privință.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 mai 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Verder LabTec GmbH & Co. KG/Finanzamt Hilden

(Cauza C-657/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Libertatea de stabilire — Articolul 49 TFUE — Restricții — Perceperea eşalonată a impozitului referitor la plusvalorile latente — Menținerea repartizării competenței de impozitare între statele membre — Proporționalitate)

(2015/C 236/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Pârât: Finanzamt Hilden

Dispozitivul

Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări fiscale a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cazul transferului activelor unei societăți situate pe teritoriul acestui stat membru la un sediu permanent al acestei societăți situat pe teritoriul unui alt stat membru, prevede actualizarea plusvalorilor latente aferente acestor active care au fost generate pe teritoriul acestui prim stat membru, impozitarea acestor plusvalori și recuperarea eşalonată a impozitului referitor la acestea în zece rate anuale.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 4 iunie 2015 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-678/13) ⁽¹⁾

(Nedeplinirea obligațiilor de către un stat membru — TVA — Directiva 2006/112/CEE — Anexa III — Aplicarea cotei reduse a TVA-ului echipamentelor medicale, materialului auxiliar și celorlalte aparate, precum și produselor farmaceutice)

(2015/C 236/15)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și D. Milanowska, agenți)